MUZAFFER R. KURTULMUŞOĞLU (Devamla) – Çok mu kolay zannediyorsunuz, hekim, sen, bunu buldum diyecek diye... Ama, hasta alışmış ilacına. Hasta ondan çare bekliyor. O hastayı düşünebiliyor musunuz, aylarca o ilacı kullanmış "ben bununla iyi olacağım" diyor. Bu kadar da bir şeysi yok, çok da böyle... Kanserin ne olduğunu herkes biliyor. Şimdi, başka, yeni bir ilaç verecek. Acaba, bu, olur mu, olmaz mı diye adam psikolojikman da yıkılacak o hasta. Zaten yıkık, zaten vurmuş Allah, bir de Sağlık Bakanının bunu yapması doğru muydu yani?! Hem işsizlikten bahsediyor aç bırakıyoruz, o açlık yetmiyor, ben seni öldürmek için elimden geleni yaparım, ilacını da vermem diyorsun! Bu, iktidar değil, bu yanlış, bu şık değil, bu çok büyük hata.

Aradaki fiyat farkını da söyleyeyim size; aynı firmanın eşdeğer ilaç dediğinin de birinin, zannedersem, 1 100 000'den bahsediliyor, birinin de 900 küsur; ama, aynı firma, çıkaran da aynı firma; iyi; ithal eden değişik. Onun için, bir an evvel, bundan da Sayın Bakanın geri dönmesini istiyorum. Benim insanlarımın, bu insanlarımızın, ülkemizde yetmiş milyon insanın ne açlıkla terbiye edilmesine lüzum var, ne de ölümle tehdit edilmesine lüzum var. Yetmiş milyon insan bunları hak etmiyor, etmiyor!

Eğer bir olayın kendinize yapıldığını düşünürseniz, ona, bizim tıpta empati derler; kendine layık görmediğini hiç kimseye layık göremezsin. Benim, burada, feveranım odur. Ben siyaset yapayım da, birilerini yıpratayım da, yüceleceğim diye hiçbir şey düşünmedim bugüne kadar. Artı, şunu da biliyorum ki, hiçbir kimse birilerini ayak altına alarak yükselemez; böyle bir şey yok. Ama, ben, size, bu kürsüye çıktığımda doğruları söylemek mecburiyetindeyim; çünkü, hepimiz bu ülkede yaşıyoruz. Komşumuz ağlarken, komşumuz açlıktan ölürken veya ilacını alamazken siz nasıl rahat durabilirsiniz, huzur içinde olabilirsiniz. Bunu, böyle bir düşünün; yani, şart mıdır, Kurtulmuşoğlu siyaset yapmak için bunları söylüyor diyeceğinize... Ben, bu gerçeği yaşıyorum; ilaç olarak yaşıyorum, doktor olarak yaşıyorum, o ayrı. Fındığı da, işçisi olarak yaşıyorum, üreticisi olarak yaşıyorum. 3 200 000'e -eğer işçiyle toplatırsan- fındık mal olursa, 4 000 000 verirsiniz, o da Giresun fındığı... Giresun fındığına 4 000 000 verdiğinde 3 800 000'e iner, diğer taraftaki fındıklar da 3 500 000'e gelir. Bunların başka bir geliri yok.

Evet, bu yasanın, Türk toplumuna, Türk Halkına hayırlı ve uğurlu olmasını diliyorum ve bu yasaya şahsım ve Grubum adına da olumlu oy vereceğimizi söylüyorum.

Beni dinlediğiniz için sabrınıza teşekkür ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum. (Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kurtulmuşoğlu.

Yasanın tümü üzerinde, Hükümet adına, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Murat Başesgioğlu söz istemişlerdir.

Buyurun. (AK Parti sıralarında alkışlar)

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANI MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; sözlerimin başında Yüce Heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Huzurunuza sunmuş olduğumuz kanun tasarısı, Meslekî Yeterlilik Kurumu adıyla bir kurumun kurulmasını amaçlamaktadır. Neden böyle bir kuruma ihtiyaç duyulmuştur; bu, bugünün ihtiyacı mıdır; izin verirseniz, bu konuda sizleri aydınlatmak istiyorum.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye'de, bu anlamda bir kurumun kurulması ihtiyacı 1992 yılından itibaren konuşulmaya başlanmıştır. Devlet Planlama Teşkilatı raporlarında ve diğer resmî dokümanlarda böyle bir kurumun gerekliliği üzerinde mutabakata varılmıştır. En son, ulusal programda, ilerleme raporunda da böyle bir kurumun kurulması gerekliliği dile getirilmiştir.

Niçin, böyle bir kurumun kurulmasına ihtiyaç vardır; yani, ulusal raporda yer aldığı, Avrupa Birliği süreci içerisinde çıkarmamız gereken bir yasa bağlamında mı bunun üzerinde ısrarla duru-